

55) *Le Crime. Causes et remèdes.*

56) T. a. p., bl. 204.

57) Z., dl. XIV, bl. 456.

58) T. a. p., dl. I, bl. 321.

59) *Actes*, bl. 320.

60) T. a. p., bl. 322. Het verslag is in het Fransch gesteld. Benedikt sprak echter hoofdzakelijk Italiaansch. — De exclusivistische toon wordt van positivistische zijde meer vernomen. Maurice Deslandres wijst in zijn opstel: *La crise de la science politique* in de *Revue du droit public et de la science politique*, 7de jaarg., n°. 2 (Maart—April 1900), bl. 246 en volg., er op, hoe de sociologen hen, die weigerachtig zijn de staatswetenschap als deel der sociologie op te vatten, kortweg buiten het wetenschappelijk erf plaatsen. »Quiconque ne pratique pas la pure méthode sociologique et se permet de douter de ses mérites n'appartient pas à la science.» (bl. 252)

61) *Actes*, bl. 169.

62) Benedikt had in 1879 in het licht gegeven *Anatomische Studien an Verbrechergehirnen*. Op grond van 22 onderzoeken had hij gesteld, dat het voorhoofd bij den misdadiger eene afwijking vertoonde, dat hij noemde het *Typus der konfluierenden Furchen*. Deze bewering is bestreden door Meynert, Rüdinger, Binswanger, Flesch, Bardeleben, Giacomini, Tenchini, Hanot, Ferrier e. a.. Ook schijnt Benedikt zelf zijne meening gewijzigd te hebben. Zie Z., dl. IX, bl. 462.

63) Zie over de schedels de aantekening van Mr. Patijn, t. a. p., bl. 341 noot. 1.

64) *Dégénérescence et criminalité*, bl. 80. Een tweede druk is van 1895.

65) *L'anthropologie criminelle et la responsabilité médico-légale* (1891), bl. 180.

66) Zie Gretener, *Die Zurechnungsfähigkeit als Frage der Gesetzgebung* (1899), bl. 47.

67) *Le crane des criminels*, bl. 461.

68) T. a. p., bl. 463.

69) *Die Lehre Lombroso's und ihre anatomischen Grundlagen im Lichte moderner Forschung* (Sonderabdruck aus dem »Biologischen Centralblatt») (1896), bl. 309.

70) Volgens Gretener, t. a. p., bl. 48, komt Kirn tot deze conclusiën: »1. Das Verbrechertum beruht nicht auf Atavismus; 2. Ein charakteristischer Verbrechertypus existiert nicht; 3. Wir können auch nicht von einem geborenen Verbrecher reden; 4. Das Verbrechertum als solches ist nicht vererbbar; 5. Der habituelle psychische Zustand des Verbrechers entspricht durchaus nicht dem Krankheitsbilde der Moral-Insanity; 6. Degenerationszeichen haben nur, wenn mehrfach vorhanden, eine gewisse Bedeutung, sie beweisen aber auch dann nicht